

saa det, man tilsigtede med dette Lovforslag. Det blev imidlertid ikke gennemført i Samlingen 1915—16, men der blev nedsat et Underudvalg til at drøfte Spørgsmaalet, og Underudvalget afgav en Beretning, hvori det stiller 6 forskellige Krav til Regeringen. Nr. 5 af disse lyder saadan: „at Justitsministeriet efter Indstilling af det under 3 nævnte Naturfredningsraad ved Kendelse skal kunne bestemme, at Foranstaltninger skal træffes til Fredning hele Landet over eller for større Dele af Landet af særlig sjældne Dyr- og Planterarter eller af saadanne Dyr- og Planterarter, som det baade er af historisk og naturvidenskabelig Interesse at bevare, eller af særlig mærkelige geologiske Dannelser“. Det vil altsaa ses, at det Formaal, man tilsigtede ved det oprindelige Forslag, ændres i dette Punkt 5 af Beretningen, og det har saa haft til Følge, at Naturfredningsraadet har foranlediget, at der er blevet fredet en Del Dyrarter nede i Sydvestsjælland. Der har i Udvalget været en Deputation dernede fra, som energisk protesterede mod de Fredningsforanstaltninger, der her var truffet i Henhold til Naturfredningsraadets og Justitsministeriets Bekendtgørelser. Jeg vil gerne have Lov til at oplæse disse Bekendtgørelser, idet vi fra Udvalgets Side nærmest er af den Opfattelse, at de Fredningsbestemmelser, der her er truffet for Dyrelivets Vedkommende, i Virkeligheden nærmest hører ind under Jagtlovens Fredningsbestemmelser, og vi finder det saa meget mindre nødvendigt at opretholde den Ordning, der her er skabt ved Naturfredningsraadets Indgriben, som Landbrugsministeren, hvis det Forslag, der nu foreligger, vedtages, faar en Bemyndigelse til at træffe de særlige Fredningsbestemmelser, og derfor ønsker vi, at der kunde ske en Ændring — men den kan naturligvis ikke ske samtidig hermed — i Lov Nr. 245 af 8. Maj 1917 om Naturfredning. Der er nemlig udsendt to Bekendtgørelser, den ene af 8. Februar 1919 og den anden af 17. September 1920. Den første lyder saadan: „Bekendtgørelse om Fredning af Fuglelivet paa Basnæs Nor. Efter Indstilling af Naturfredningsraadet bestemmer Justitsministeriet herved i Henhold til § 20 i Lov Nr. 245 af 8. Maj 1917 om Naturfredning, at det herefter forbydes alle og enhver at ombringe eller indfange Fugle, det være sig ved Skydevaaben, Ruser eller paa anden Maade, paa Basnæs Nor (derunder Øksnæs Fjord) under Sorø Amt indenfor en Linie fra Glænø vestre Fed til Sevedø Fed samt at færdes paa Noret med Skydevaaben uden særlig Tilladelse fra vedkommende Politi-

mester. Overtrædelse af nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser straffes i Overensstemmelse med § 26 i Lov om Naturfredning med Bøder fra 10 til 1000 Kr. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft. Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.“ Den anden Bekendtgørelse lyder saadan: „Efter Indstilling af Naturfredningsraadet bestemmer Justitsministeriet herved i Henhold til § 20 i Lov Nr. 245 af 8. Maj 1915 — 1915 staaar der, men det skal være 1917, for der er ingen Naturfredningslov af 1915 — om Naturfredning, at det herefter forbydes alle og enhver at ombringe eller indfange Fugle, det være sig ved Skydevaaben, Ruser eller paa anden Maade paa det Vandomraade under Sorø og Præstø Amter, der begrænses af følgende Linier: 1) fra Enøs Nordende (Næbet) til et lige Øst for beliggende Punkt paa Gavnø (Nord for Lønnede Hage), 2) fra Landingsbroen paa Gavnøs Østende til Nordspidsen af Appenæs Skoven, 3) fra Vandmøllen ved Udløbet fra Nylands-mose paa Vejlø til det østligste Punkt af Dybsø og 4) fra Humlebänkens højeste Punkt paa Dybsø til det sydligste Punkt paa Enø. Det forbydes endvidere at færdes paa Vandomraadet med Skydevaaben uden særlig Tilladelse fra vedkommende Politimester. Overtrædelse af nærværende Bekendtgørelses Bestemmelser straffes i Overensstemmelse med § 26 i Lov om Naturfredning med Bøder fra 10 til 1000 Kr.“ o. s. v. Det er disse Bestemmelser, der her er truffet i Henhold til Naturfredningsloven, som vi fra Udvalgets Side har stillet os meget køligt overfor. Det er ganske vist efter Naturfredningsloven lovligt, derom har vi ikke været i Tvivl, men vi har ønsket, at der rettedes en Henstilling til den højtærede Justitsminister, om ikke det vilde være formaalstjenligt at faa Naturfredningsloven frem til en Revision, saa at man kunde faa denne Bestemmelse ændret. Nu er der ganske vist ingen, der tvivler om, at Justitsministeren og Landbrugsministeren, der faar en lignende Bemyndigelse, vil kontrollere de Fredningsbestemmelser, der saaledes træffes. Men vi har dog i Udvalget ment, at det ligger udenfor den oprindelig paatænkte Mening med Naturfredningsloven at komme ind paa de Fredningsbestemmelser, der her er blevet gennemført.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Andreasen: Ikke mindst den Omstændighed, at vi befinder os i den ordinære Rigsdagssamlings 9de Maaned og nær-